

Iraanse ballingen solidair met Iraanse bevolking

Javaid Rehman, de speciale VN-rapporteur voor mensenrechten in Iran, heeft op 16 augustus 2019 zijn tweede rapport over de mensenrechtensituatie uitgebracht (de religieuze dictatuur in Iran heeft in de afgelopen tien jaar aan geen van de drie speciale rapporteurs van de VN toestemming verleend om naar Iran af te reizen om de mensenrechtensituatie aldaar te onderzoeken). Het rapport beschreef de verslechterende mensenrechtensituatie in Iran sinds het begin van het jaar en beschreef het gebrek aan "vrijheid van meningsuiting, gebrek aan vrijheid van vereniging en vergadering; willekeurige detentie en opsluiting; media-onderdrukking; foltering en andere wrede behandelingen; gebrek aan vrijheid van belijden van godsdienst en overtuiging; discriminatie van vrouwen en meisjes; discriminatie van etnische minderheden; onderdrukking van werknemers; wrede doodstraffen."

Mensenrechtenactivisten, advocaten, journalisten, vakbondsactivisten en vrouwen, die protesteren tegen gedwongen hidjab, worden nog steeds lastiggevallen, gearresteerd en opgesloten en pogingen om hen te intimideren worden voortgezet.

Acht prominente mensenrechtenadvocaten in Iran zijn gearresteerd voor het verdedigen van politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten, waaronder Amir Salar Davoodi, die veroordeeld is tot 30 jaar gevangenisstraf en 111 zweepslagen voor het verdedigen van mensenrechtenactivisten.

De druk op vakbondsactivisten, vrachtwagenchauffeurs, leraren en fabrieksarbeiders is toegenomen en degenen die protesteren tegen de bestaande omstandigheden zijn veroordeeld tot gevangenisstraf en geseling. In een VN-rapport werden Sepideh Gholian (een journalist en hoofdredacteur van een Telegram-kanaal), Amir Hossein Mohammadi Fard, Sanaz Alhayari, Ali Amirgholi en Asal Mohammadi, Ismail Bakhshi en Ali Nejati, aangehaald, die veroordeeld zijn tot lange gevangenisstraffen voor vreedzame activiteiten.

Voorbeelden van onderdrukking van vrouwen, die vreedzaam opkomen voor hun rechten, zijn de zware vonnissen voor vrouwenrechtenactivisten: Yasman Ariani, Monireh Arabshahi en Mojgan Keshavarz.

Parallel aan de publicatie van het rapport van de speciale VN-rapporteur is de gehele vorige week een van grootste protesten van leraren in Iran tegen armoede, discriminatie en oneerlijke onderwijsvoorwaarden opgezet. Veel leraren hebben meer dan een paar maanden geen salaris ontvangen. Burn-out, gebrek aan vernieuwing van het onderwijssysteem, gebrek aan primaire voorzieningen op scholen waren hun belangrijkste thema's. Dit terwijl de religieuze dictatuur in Iran gedurende vier decennia investeerde in het onderdrukken van de bevolking, oorlogszucht en overheidsterrorisme in plaats van het ontwikkelen van het onderwijssysteem en investeren in sociaal welzijn.

Het belangrijkste kenmerk van de huidige situatie is de toenemende afwijzing en isolatie van het heersende middeleeuwse regime, zowel binnen als buiten Iran. Met name in Iran is er een dringende behoefte van Iraanse jongeren en vrouwen om in vrijheid te leven. Zij wensen in een land te leven, dat lid is van een vrije en open wereldgemeenschap.

Een grote, krachtige, internationale beweging van Iraanse ballingen over de hele wereld organiseerde zeven grote vreedzame demonstraties in acht maanden in verschillende landen. Bij deze grote demonstraties werd het rapport, waarin het religieuze fascisme, dat Iran regeert, aan de kaak wordt gesteld, onder de aandacht gebracht van de wereld.

Deze krachtige solidariteit van Iraniërs in ballingschap inspireert mensen binnen Iran, met name de jongere generatie Iraniërs, die zich bewust zijn van het tijdperk van communicatie en die een vreedzame, tolerante en constructieve toekomst willen.